

Publicerad 2013-09-05 20:30 av Anders Johan Borgström

för alla försupna ledsamma präster och de av oss som delar deras sorg.

Kavaljerens dans

Det var bal bort i hallen där Berling höll hus
det var dans, det var brus
alla kom som i ett sus.

Kvällen den gick sakta men säkert så fram
gamle Berling han fann att han knappt kamma sig hann
men som kavaljer är man händig minsann.

Och kvällen den slockna som ett levande ljus
så dansen blev lång, ja med sprit och med bus
för vilken hand vill inte finnas under tyget på en blus.

Och drycken den satte ögon i glans
de stirra, de blev röda, ja som de va i häxans trans

In i natten dansen den då försvann
men en kavaljer ja som han, han är oftast sann
då sa gamle Berling, ja han med huvet som spann

”Mina systrar, mina systrar, vad betyder ett rus!
mina bröder, mina bröder, vad ger mig tösens blus?
om mitt hjärta blott känner sig som, det vore fyllt av grus!”

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anders Johan Borgström med Poeter.se id #37183 innehar upphovsrätten